

מג:

עין משפט
גר מצוה

יב א מתי פ"ג מהל'
אישות הלי י"א ופ"י
הלי יא סמג עשין מה
טושי"ע אר"ע ס"י לו ספ"י
א:
יב ב מתי פ"ג סס הלי יב
סמג סס טושי"ע סס
ס"י לו ספ"י ו יס"י נה ספ"י
ז

יד ג מתי פכיא מהל
איקורי נילא הלי לא
סמג לאווי קבו טושיע שס
סי ט סטיי אל
מז ד מתי פיי מהל
לשונת הלי יא ופטי
הלי כט סמג עסק מח
טושיע שס סי נה סטיי ו
ופי ק סטיי מד:

תוספות רי"ד

[illegible]

שפצעה בפניה. ואם חלמר תקשי הן ברייתא לרב ויש לקים דמשמע בהחולט (ב"ק דף פו: וס) דפליגי רבי ויחנן דלמר פלעה בפניה דהו דאז ויש לומר דנפחת דעד מערות מדור כולי עלמא דהו דאז שפסיד כמה שהיה יכול ויזכרה והתם פליגי כמה שהיא נחתת גם מערות ואילן וסבר רבי חנן דכל הפסיתא היא דאז הויא פלעה לא כעוד שהיא שפחת דאז נמי בפסיתא מזכיר מדור כולי עלמא דהויא דאז והתם פליגי כמה נפחתה לקדושין דסבריה להו לרב ויש לקים דלמא ויזיל ליה רחמנא לא לקדושין נמש (וירוצ"א פירש ר"ג דפליגי בפלעה בפניה כק"ץ הדיה מדור כולי עלמא דהו דאז וקומי קן ברייתא דהכא כפסלות וילות וסברי נמי דאין אדם מוריש מעשה דיה לאחין):

דהשיאה וגרשה וכו'.

מִשּׁוּם מִתֵּן דְּלֹמֶר מַעֲיִין
רַס (יִמּוֹת טַד: פֶּד) דִּיקָּן לֵה
סִיפֹא וְאֵס תִּמְרָן וְתִקְשִׁי לִיה
יִשְׂאֵל דִּמְשַׁמֶּה דְּמֹזל גּוֹרֵס יִישׁ לִימֵר
מִזִּי לִימִיר דִּנְקֵק יִשְׂאֵל אֲנִי סִיפֹא
יִבְיָן מִקִּי כֹּלֵה מַתְמַנִּין בִּשְׂאֵה
לִימֵר וְתִפְרֵס מִזִּי טַעֲמֹה דִּהֲשִׂיפֵה
לִכְסֵה אֲחֵר שְׂאִירֵסֶה וְנִתְחַלְמֵלֶה
אֵל הִשְׂאֵה וְנִתְחַלְמֵלֶה מִן לֹא הִי
מִזִּי לִימִיר הִשְׂאֵה שְׂמִית וְאִין גִּרְהֵה
יִישׁ לֵאמֹר כֵּן לֹא הִי מִזִּי מִוֹכֵה
לֵאמֹר מַעֲיִין דְּלֹמֶר מִזִּל גּוֹרֵס לְדִתֵּן
לִימֵר מַעֲיִין גּוֹרֵס אֲכִתִּי הִי מִזִּי
מַתְמִין מִן הִשְׂאֵה וְאִין כֵּן תִּקְשִׁי לִיה
מַתְמִין דִּהֲכֹל: וְיִמְיָנָה מֵאִישֵׁת
פִּישִׁס כְּקוֹטֶרֶס אִי טַעֲמֵת
וְרוֹסִין דִּהֵא מֵהִיֵּאֵל טַעֲמֹה אִישִׁיבִי לִיה
קִתְמֵת דִּרְבָּנִן כֵּן לְדִתֵּם עַל שַׁעַת
הַיָּדִינֶה דְּהִיא מִלּוֹה בִּשְׂטֵר לֹא טוֹרַפֵּת
מִשְׁעֻבְדִּי וְקִסֵּל לִרִי דִּמֵּאִי שִׂיכֵה כֵּן
יִישׁ הֵכֹל וְעִיד מַזְנֵקֵת מֵאִישֵׁת גִּבִּילֵה
שַׁמֶּה דִּנְשֹׂאֵה בְּעִי מֵאִישֵׁה וּמֵן טוֹרַפֵּת
מֵאִישֵׁה לִיבְעִי אִי כֹל אֲרוֹסוֹת טְרִיפִי
מִשְׁמַעֲשֻׁבְדִּי אִי לֹא וְיִסְדֵּה לִרִי דְּהִיא
כֵּן דִּמֵּיִיר רִבִּי יְהוֹדֵה כֵּן בִּמְרָסֵה אֵת
מִן וְגִרְהֵה וְאַחֵר כֵּן יִסַּח קֹא בְּעִי
אִי טַעֲמֹה דְּמוֹדֶה מִשּׁוּם דִּלֵּךְ נִתְבָּרֵן
שְׂדוֹתֵה הִי טַעֲמֹה מִשּׁוּם דִּבְקֵת
הַיָּדִינֶה מַחֲלֵה לְשִׁעְבוּדֵה דִּלֵּךְ נִתְבָּרֵן
מִן רִבָּנִן לֹאֵךְ אֵלֵךְ כְּשֵׁלֵה מַחֲלֵה
מִן כֵּן אִישִׁי גּוֹפֵה נִמִּי לֹא גִבִּילֵה מִיִּדִּי
לְדִתֵּם טַעֲמֹה דִּרִי יְהוֹדֵה לֹאֵךְ
שִׁשּׁוּס מַחֲלֵה לְשִׁעְבוּדֵה קִתְמֵת קִלְמֵר
לֵאמֹר מִשּׁוּם דִּלֵּךְ תִּקְרֵן לֵאמֹר וְכִי
שִׁשּׁוּס נִתְבָּרֵן בִּרְשׁוֹתֵה וּמִיֵּהוּ הִיכֵה
לֵאמֹר נִתְבָּרֵן כֹּלֵךְ שְׂפִישׁוּס דְּהִי דִּבְעִי
שְׂגִירֵסֶה מִן הֲאִירוֹסִין וְאֵס
גִּבִּילֵה מִזְמוֹת לְשִׁשּׁוּס וְדוֹמֵה לְהַעֲבִיד

וְלֵאמֹר שִׁמְעִיתִי אֲלֵיכָה דְרָבִי יְהוּדָה וְגִרְאָה לְשִׁבְחָה דְּאֵלֵינוּ דְרָבָנִי
עֵי וְעֵי טַיִי הֵכָּה מְעַלְמָה הֵיכָּה דְלֵיכָה אֲבָּה דְהֵכָּה אִם תִּתְּלִמְנָה
וְתִתְּגַרְשָׁה מִן הָאִירֻסִּין הֵיכָּה הַכְּבוֹדָה שֶׁל אֲבִי הֵיכָּה מִתְּפַסֵּד
זוּ אֲבָּה נִשְׁעָה נִשְׁאֵץ מִתְּפַסָּה לֵיה אִם גַּם הִיא מִתְּפַסֵּד:
הֵכָּה

מן שני דלי מפקה למיגבי בשל שלש מאות גמלאו שטרי הלקוחות
סבבר רב הוגא חוב ראשון מזמן ראשון והוספת מזמן שני ה
ה. ככתובה שניה: לזכרתי ואוסיסית לך תלת מאה אמאסית. ש"מ ל

ראת' קטלנית והו' לא חזיא לאינוסובי וחסמ' לן כרבי דאמר ב'פ' הבא על יבמתו
א' תנשא א'הוה חס' היידידי ב'נינושין' וז' חס' לן כ'זוהר' א'הוה א'רוחיה
ר'דוש' חס' לן י'מינ' אכל' כ' חס' ד' בנינושין' וז' ב'שפוצ' וז' וז' לא א'רוחיה
ל'מיסמס' חס' לן כרבי חס' ה'כ' אכל' ת'תאלמנ' ת'ר' י'מינ' חס' לא חזיא לאינוסובי' ואב'ן
דאמר ב'תרי' י'מינ' חס' חס' חס' וז'מינא' מ'מינ' ב'ב'ר' (ז' פ' המורה לענין ז'בי' ואב'ן

(א) אולי צ"ל לא היו ידועים דמיונם לן חמא ביחמיה, (ב) הוא קרש"י ז"ל, (ג) אולי צ"ל דאם כבר נשאלת שמענוה מן הנשיאין.

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

שפלתה בפניה. דלפתתה מכספא דמי איתיה לנא דליה הוא דהא
יש לו בה מנא: אמר רב וירא ואמרי לה אמר רבי וירא. הוא
רבי וירא הוא וירא אלא בבבול מקמי דסליק לארעא דישאל
לקמייה דרבי יוחנן ואין סמייה בבבול הוּו קרו ליה רב וירא וזהו

וירא אמר רב מתנה רבי וירא א"ר מתנה האחין מעשה ידיה ולתם אותם לבניכם ולא בנותיכם לבניכם יש זכות בתו לבנו קודר אמרה שקוד מנו ארמא אף שקוד מומר לרב אשי הכי ונותיה רבך ששת רב

רשותו ובהר גבוהה חזונו וגו' ובהר
בהר הכי הוא ואל חוליו בהר
כחיה להר הוילי והלשונה
נכתבה בעודה נרשום האב מיהו
דל: **הראשונה של אב**. טעמא
מפרס בגמרא: **גמ'** לו חו חויל
לוינוכי. דהיא חוקה להיות
בעליה ממים ודק חנא בגמיה דלא
לינקוט בדק פורענות: **ואנכי אורסי**.
דעני לאגמורין משפט הכתובה
ומחלקת ר' יהודה ורבנן קטן לשנא
דידיה למס' לן כרבי דלמך במס'
בימות (דף סד: ע"ה) נשאת לראשון ומת
לשני ומת לשלישי לא נשאת דבכרי
ומני הויל חוקה: **דמשעת אירוסין**.
של בעל הראשון נמחיו לה כמותה
וכה בה אב אכל בלדיוסין עני
לא זכה דמשנשאת לראשון פקעה
וכמיה מינה: **הויל וברשותו**
נכסיו. כמותה הראשונה שהיה
לפני השואלין והלקן בגרה קודם
נשואין לא נכתבה נרשום. הא דגרסינן
נכתבים לשון רבים אמנה ומלחיה
דכמותה קאי: **ומנכא ממיאמי**. נכיל
לומר בעני ויכיה דלך דהא חויל
ללאו עמך אירוסין ואנכי אפי' לרי'
דקדתי ומודה ר"י במאמרם את בתו
וגרה ר' ח' אלאם בהר כחיה חיל
לעני מטרף לקוחות מאימת טרפא
ממשדרי משעת אירוסין דהא
מהיאי שעתא איחיב בתקנתא דרבנן
או דלמא עד שעת כחיה דהויל
מלוה בשטר לא טרפא: **מנה מאסין**.
בתקנתא דרבנן מחייב טרפא מומן
אירוסין אס מת או גרשה לאחר
נשואין טורפה לקוחות שלקחו מנכסיו
מומן אירוסין ואילן דמהיאי שעתא
משתעד: **וטוספת**. שמעלמא' היא
כזה לא נשאת עד זמן כחיה
הכמותה שקט מעיד וכתב: **אחד זה**

ואחד זה מן הנשואין. דהיא גופה
 ממלה לשעבודא קמא ונמלצתה בזמן הכתוב בשער הכהונה ככל
 המפורש שם בין עיקר בין תוספת: **אחם** לשם מאמנים. והוא מוקדמת
 דדיוקא כסדר נקט: **ואחר** כי הונח **באחם** לנגזות **מאמנים** **בר**.
 כלומר אין לה אלא אחד מהן ויפה כחה לנגזות אחיה שמתרה באחיה
 לנגזות מאמנים דהיינו לה בדין ובענין שמכר נכסיו בין זמן ראשון
 קודמין: **גובה**. מאמנים ועורפת לקוחות מומן הכתוב: **ואם** **אחיה**.
 תיגבי מאמנים מומן ראשון ומאה מומן שני: **כיון** **דלא** **כסבי**
 להסוּף על הראשונה בא ולא נתגה השנייה אח"כ הראשונה בשלטה:
 הבא

אחד זה ואחד זה מן הנשואין: אמר ר' נחמן [הריצא] עליו ב' מחובות אחת של מאתי לנכות מאתיים גובה מזמן ראשון [בפאת לנכות] ג' מאות גובה מזמן שני ולחלו חמש נכתב לה בצדדי ואוספת ד' ב' מאות מאתים הכי קליל א' מזמן ראשון גביה ב' מזמן שני ג' מאות א' מה אחרת למחול שיעבודן לה לטרוח לקרנות שקטו לאחר מ' ראשון ויכולו לה קרעה הראשונה ירי וכו' והענינה א' גובה מאתיים מזמן ראשון שטו ש' ראשון

מסורת הש"ס

(א) וּבְמִשְׁכַּן שְׁמַעְשִׁית
(ב) לִיחָא (ג) כִּימ קו: (ד) יִבְחֹת
(ה) סד: עִירֻבֵּן לו.
(ו) פִּתְחֵהֶן פֶּחַל: נִדֵּה י. סד.
(ז) וּבְחֹסֶף דְּמַחֲסֵת מ:
(ח) הִשְׁמִינֵי בֹהַ דְּרִי וִירָא לֹא
(ט) הִיטוּ רַב וִירָא, (י) וּבְעִירֻבֵּן
(יא) עִירֻבֵּן שְׁקוּ לֵי לִיחָא הִיטוּ
(יב) שְׁקוּ עַד דְּלִי מִחֹסֶה,
(יג) כִּסְאָ: שְׁמַעְשִׁית, (יד) תִּי
כִּי,

מורה אור השלם

1. והתנחלתם אתם
לכניכם אחריכם לרשת
אחזה לעולם בהם
תעבדו וכאחיהם בני
ישראל איש באחו לא
תדרה בו בפרך:
ויקרא בה מו

גליון הש"ס

דש"י ר"ת הואיל
וברשותו וכו' נכתבים
לשון רבים. ע"י מו"ט
פ"ג מ"ו דכתובות:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

לארוסה ואע"ג דלא כתב לה דאי כתב לה אמאי פליג ר"א למישר מן הנשואין והא כתב לה מן האירוסין ונשתעבדו לן כנשי. ואמרינן לקמן מאי הוי עלה ת"ש דאמר ר"י א"ש משום ר"א בריש מנה מאתים מן האירוסין ותוספת מן הנשואין וחכ"א אחד זה ואחד זה מן הנשואין ומסיק תלמודא והלכתא

ואחת של ג' מאות באת
גוח לא גביא דכיון דלא
תים ואי מזמן שני גבית
ד זמן זה תיגבי ג' מאות
ז לה מה לטרופ מזמן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones